

– Ех, татко, защо плачеш? Защо да ти вземе сърцето? Ще идем, ще видим, аз ще разбера що за работа е това. Защо ти млад да се погубиш?

– Ами, добре, дъще.

На третия ден довел четирийсет зурни, четирийсет тълани, докарал четирийсет файтона, заклал четирийсет овни, със свирня я завел до онзи дъб. Същият огън, мъгла, гръмотевици – излязъл този човек и викнал на музикантите.

– Хайде, младата невеста оставете при мен, а вие всичките се върнете.

Пуснал бащата хората, а нея задържал. Ударил с юмрук змеят по дървото и портите се затворили.

Като слезли долу, вътре – четирийсет стаи под земята, пазар под земята – градът бил малък! От пиле мляко, та злато, та говеда, та овце и народ – свят да гледаш само, а змеят – много грозен. Страх да те хване само като го гледаш, половината човек, половината змия. А момичето щрап – отворило една стая, влязло вътре, затворило вратата, хвърлило се върху леглото и заспало. Той я видял през прозореца, засмял се и хайде на лов. Ядял хора, говеда, мърша, каквото намерел, това ядял.

Един ден, два дена, три дена, четирийсет дена. Много-малко, четирийсет дена минали, а девойката от плач станала като дърво изсъхнало. Да, но един ден в съня ѝ дошла една баба.

– Ей, чего, ще се погубиш. Не плачи! Твоят годеник е прекрасен момък, но трябва да нямаш страх в сърцето. Ще го следиш, когато ляга да спи. Той сега ще дойде уморен, ще му се приспи, ще се отпусне, ще отвориш вратата и ще идеш при него. Ще го целунеш три пъти по челото и ще видиш какво ще стане.

Отворила очи девойката, погледнала – няма го. По едно време – ето! Идва. С идването се хвърлил върху леглото и заспал, а девойката отворила вратата, отишла при него, целунала го – един път, два, три пъти го целунала по челото. Отворил очи, защото девойката се изкашляла.

– Ей, кой ти даде този акъл, лайната да ти яде!

И хоп, земята се затресла, гръмотевици, огън от земята започнал да излиза. И пред нея се появил ей такъв момък – от крушката повече свети, а ѝ казали – докато е в тази кожа, да не го прегръща. „Ще вземеш тази кожа и ще я хвърлиш в огъня да изгори!“ Тя се приготвила. Като излязъл от старата кожа, тя набър-